

15 augustus 2022
Maria ten hemelopneming

Homilie

Maria is met lichaam en ziel ten hemel opgenomen. Op 15 augustus, wanneer de zomer zomert op zijn best, houdt de Kerk ons dat mysterie voor ogen. In Maria is het wonder begonnen: de hemel raakt de aarde aan. Hemel en aarde vloeien in elkaar samen. Maria's lichaam en ziel werden hemel; zij werd hemel tot in haar lichaam. Het verhaal van het kind, het meisje, de vrouw, de moeder van toen, vertelt God verder tot op vandaag.

We vieren vandaag het feest van Maria tenhemelopneming, de hoogste eer die Maria gegeven kon worden. Voor heel veel gelovigen staat ze ongeveer op dezelfde hoogte als God. En soms lijkt het er wel eens op alsof ze nog belangrijker is dan God. Zeker gevoelsmatig staat Maria vaak dichterbij de mensen dan God. Het is in elk geval zo dat velen hun gebeden gemakkelijker richten tot Moeder Maria dan tot God de Vader die vaak als een strenge rechter wordt afgebeeld. Aan een moeder spreek je gemakkelijker je hart uit. Dat geldt ook voor gelovige mensen. Toch mogen we nooit vergeten dat Maria groot werd omdat zij bereid was de moeder van Jezus te worden. Anders dan bij Jezus, vinden we geen specifieke evangelietekst daarover in het Nieuw Testament. De lezing van vandaag grijpt zelfs terug naar de periode van de zwangerschap van Maria en haar bezoek aan Elisabeth. Daarin lezen we haar prachtig Magnificat en haar grote dienstbaarheid en devotie.

Het Magnificat wordt ook wel de lofzang van Maria genoemd

Mijn hart zingt voor de Heer: Magnificat!

Mijn God is mij genadig, mijn vreugde overdadig;
en ieder prijst mij zalig: Magnificat!

Mijn hart zingt voor de Heer: Magnificat!

Wij zijn gewoon het Magnificat melodieus te zingen. Maar het is een krachtig lied, bijna een **strijdlied**. Het is die God die Maria bezingt. Geen voorzichtige, flauwe God maar een God die het krachtdadig opneemt voor mensen van geen tel. Het lied dat Lucas Maria in de mond legt wordt wel eens een **'lied van bevrijding'** genoemd. Bevrijding voor de laagsten in de samenleving, de onaanzienlijken, de vernederden, de hongerigen en armen. Maar het is ook een lied van harde woorden voor hen tegen wie het wordt gezongen: de trotsen, machtigen en rijken.

Maria's lofzang brengt ons in herinnering wat in Gods ogen belangrijk is.

Niet zozeer menselijke prestaties, niet wat wij weten of hebben, maar wel: of wij eenvoudig genoeg zijn om te geloven dat wij uiteindelijk door God gedragen worden. Een mens die leeft in dat geloof, is groot in de ogen van God. Er is geen spoor van valse nederigheid in het gebed van Maria. Wel het nederige besef dat alles wat in haar tot stand is gekomen, door God tot stand is gekomen. Zij aanvaardt de grootsheid van haar zending volledig, vol vreugde en verwachting.

Maria

Zij zag haar zoon opgroeien, jong en wild, met iets ontembaars in zijn ogen en zijn haren. Ze zag hem verre wegen gaan, onbegaanbare paden in de bergen, tot in de woestijn, dagenlang.

Ze luisterde vaak naar zijn verhalen, maar verstond nooit helemaal wat Hij bedoelde.

Ze zag Hem over zieken gebogen, ze zag Hem kleine kinderen optillen in het zonlicht.

Ze zag hoe Hij melaatse mensen tegemoet ging terwijl alle anderen terugweken.

Ze zag Hem binnengaan bij zondaars om er te eten, en hoorde van een grote zondares die Hem gezalfd had.

Ze zag haar zoon toen Hij werd weggevoerd en hoorde mensen zeggen: "het moest er eens van komen." Op de heuveltop waar alle misdadigers worden terechtgesteld, heeft zij Hem

teruggezien. Hij scheen zo ver, zo onwezenlijk ver, ook al kon zij nog enkele lieve woorden van Hem opvangen.

Ze werd de stille kracht bij de verslagen vrienden, die vrouw die, alle leed gedragen, vrede had gevonden. Ze heeft de leerlingen door de eerste strijd geloodst en door de eerste ruzies, zodat zij 'moeder' gingen zeggen tegen haar. Ze zag hen verre wegen gaan over zeeën en over bergen, naar alle mensen, grote en kleine. Ze luisterde naar hun verhalen en ze begreep dat Hij nog altijd levend was. En toen zag ze hoe, overal ter wereld, slaven werden vrijgelaten, armen niet verstoten en zieken met liefde werden opgenomen. Toen zij het wonder zag gebeuren van de nieuwe wereld, toen fluisterde zij stilletjes voor zich uit: "Magnificat. Hij maakt alles groot."

Wat Maria deed en voelde, is voor veel vrouwen, moeders, grootmoeders, tantes en vriendinnen herkenbaar. Maar Maria leeft in elke mens.

Daarom is het zo mooi dat wij in onze streken Moederdag vieren op 15 augustus.

Carlos Desoete verwoordt het mooi:

Maria leeft in elke vrouw, in elke mens die om het even waar wordt vergeten en over het hoofd gezien. Maria leeft in elke vrouw, in elke mens van wie niemand iets verwacht.

Maria leeft in elke mens die niet berust bij onmacht maar die de hoop wakker houdt dat ook een neergeslagen mens ooit recht op zal lopen.

Maria leeft in elke mens die weigert te verlammen in de angst en durft te geloven in dat woord:

'Vrees niet, met jou wil God iets nieuws beginnen.' Ieder mens kan in zijn of haar leven de kiemen dragen van een nieuwe toekomst.

Bidden tot Maria kan ons vertrouwen geven en ons aanmoedigen om met eenzelfde zorg en toewijding open te staan voor anderen. In deze geest kunnen we deze viering verderzetten.

In deze geest kunnen we tijdens een van onze volgende uitstappen nog eens neerzitten bij een Mariabeeld in een kerk, kapel of ergens onderweg. In deze geest kunnen we straks ook alle vrouwen in de bloemen zetten en onze moeders en oma's verwennen.

Ria Toelen